

CỰU SINH VIÊN SÀI GÒN ĐOÀN VĂN TOẠI “PHẢN TỈNH” HAY “NGỤY PHẢN TỈNH”?

Thiện Ý

Tin truyền thông trên mạng internet toàn cầu cho hay, cựu sinh viên văn khoa Sài Gòn Đoàn Văn Toại, Phó Chủ tịch Tổng Hội Sinh Viên Sài Gòn (1969-1970) là một trong những lãnh đạo hàng đầu phong trào biểu tình “**chống Mỹ cứu nước**”(nay thì đón Mỹ cứu nước) theo chỉ đạo của Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam, một công cụ của cộng sản Bắc Việt trong thời kỳ chiến tranh Việt Nam, đã từ trần ngày 26-11-2017 vừa qua, tại California, Hoa Kỳ, hưởng thọ 72 tuổi (1945-2017).

Đoàn Văn Toại là ai, đã “**phản tỉnh**” hay “**ngụy phản tỉnh**”? Đó là nội dung bài viết này.

I/- ĐOÀN VĂN TOẠI LÀ AI?

Người viết không quen, nhưng có biết các hoạt động của Đoàn Văn Toại qua báo chí, khi làm Phó Chủ tịch Tổng Hội Sinh Viên Sài Gòn trụ sở số 4 Duy Tân.Sau 30-4-1975 khi người viết bị tù ở biệt giam số 6, khu C.2 ở số 4 Phan Đăng Lưu, Saigon, nghe nói Đoàn Văn Toại ở phòng giam tập thể số 5 đối diện phòng biệt giam số 6 mới được tha về.

Theo Nguyễn Thùy Trang, tác giả bài viết “Đoàn Văn Toại là ai?” thì “Ông Toại sinh 1945 tại Vĩnh Long, từng học Đại Học Văn Khoa tại SG. Vào thời điểm chiến tranh trước năm 1975, Toại gia nhập lực lượng Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam VN (Việt Cộng). Ông được bổ nhiệm công tác trà trộn vào giới sinh viên Miền Nam để quấy phá, gây xáo trộn thời cuộc. Đầu năm 1969, trong cuộc họp Đảng bộ sinh viên tại Đại Học Vạn Hạnh, ông được bầu làm phó chủ tịch Tổng hội sinh viên Sài Gòn niên khóa 1969-1970. Đầu năm 1971, ông mang lon cấp tá thuộc

MTDTGPMN và được cử sang Mỹ để tuyên truyền cho giới sinh viên Mỹ trong phong trào chống chiến tranh VN tại đại học Berkeley và Stanford.

Sau năm 1975, ông được Việt Cộng đưa lên làm phó Bí Thư thuộc Ban Kinh tế - Tài chính Trung ương Cục miền Nam, tuy nhiên sau đó, ông nhanh chóng bị VC bắt giam tù vì nghi ngờ làm việc cho CIA, Mỹ. Ông bị VC giam 28 ngày và được thả ra.

*Năm 1978 là lúc cao điểm mà hàng triệu đồng bào liều mình vượt biển, vượt biên tìm tự do và đúng vào thời điểm diễn ra chiến tranh biên giới Tây Nam và chiến tranh biên giới phía Bắc thì Đoàn Văn Toại theo đoàn tàu vượt biển tìm tự do. Ông tới Paris vào tháng 5 năm 1978. Năm 1980, từ Paris ông sang Mỹ theo diện bảo lãnh và sống tại Bắc California. Tháng 6 năm 1986, ông phát hành cuốn sách *The Vietnamese Gulag* nói về 28 ngày ông bị Việt Cộng giam tù và đối xử tàn bạo.*

*Năm 1989, Đoàn Văn Toại trở thành nổi tiếng về các loạt bài phóng sự tại Việt Nam. Ông sáng lập một nhóm vận động dân chủ có tên gọi là *Institute for Democracy in Vietnam* (Học Viện cho Dân Chủ ở Việt Nam).*

Cùng năm 1989, ông Đoàn Văn Toại bị một sát thủ bắn nhiều phát đạn ngay tại nhà riêng của ông ở Fresno, Ca nhưng thoát chết. Một viên đạn làm vỡ răng và xuyên qua dưới tai ông...”

Tiểu sử theo Wikipedia thì “Toại là một nhà hoạt động chống chiến tranh, một người ủng hộ [Mặt trận Dân tộc Giải phóng miền Nam Việt Nam](#) và phó chủ tịch Tổng hội sinh viên Sài Gòn năm 1969 và 1970. Tháng 1-1971, ông đã bay sang California để đọc những bài thuyết trình chống chiến tranh ở Berkeley và Stanford. Sau đó ông bị chính quyền miền Nam Việt Nam bỏ tù về những hoạt động chống chính phủ như là một lãnh tụ sinh viên. Sau khi nước Việt Nam thống nhất vào năm 1975, ông trở thành cán bộ của Ban tài chính dưới thời Chính phủ Cách mạng lâm thời miền

Nam mới được thành lập. Chẳng bao lâu ông bất đồng ý kiến về các chính sách được đề ra của các cán bộ cấp trên, ông từ chức và sau đó bị bắt giam 28 tháng. Cuối cùng ông rời Việt Nam sang [Paris](#) vào tháng 5 năm 1978.^[1]

Năm 1989, ông bị bắn và bị thương trầm trọng bởi 2 người đàn ông châu Á trong khi ông đang đi bộ trong khu vực nơi ông cư trú ở California, Mỹ.^[2] Việc ám sát này xảy ra trong một loạt đợt tấn công vào những [người Việt Nam tại Mỹ](#) bất đồng chính kiến nội bộ và được tin là vì lý do chính trị.^[2] Việc ông Toại cổ vũ và đề nghị Chính phủ Hoa Kỳ nói lại bang giao với Việt Nam không được hoàn toàn ưa chuộng bởi cộng đồng người Việt ở Mỹ và có tin đồn là ông ta bị bắn bởi những người chống Cộng phản đối việc này.^{[2][3]}

Sau cuộc tấn công, Ông Toại không đưa ra kết luận ai phải chịu trách nhiệm nhưng ông biết mình trở thành mục tiêu bởi vì những bài viết và tuyên bố công khai của mình, ông ngừng viết và rút lui khỏi tầm mắt công chúng ngay sau đó. Năm 2000, ông trở về Việt Nam mở trường Đại học, hoạt động trong lĩnh vực giáo dục và du lịch... (hết trích).

II/- ĐOÀN VĂN TOẠI “PHẢN TÌNH” HAY “NGUY PHẢN TÌNH”?

Lúc sinh thời Đoàn Văn Toại đã có bài viết chính luận nhan đề “**Thôn Thức Cho Việt Nam**” Ông Toại viết ““Tôi nhận lãnh trách nhiệm về những thảm kịch xảy ra cho đồng bào của tôi. Và nay tôi chỉ còn cách đóng vai nhân chứng cho sự thật này hầu các người đã từng ủng hộ Việt Cộng trước kia có thể cùng chia sẻ trách nhiệm với tôi”.

Qua những dòng viết trên có người cho rằng Đoàn Văn Toại đã “sám hối chân tình” của một người “*phản tình thực sự*” rất sớm sau khi biết được thực chất cũng như thực tế của chế độ cộng sản

áp đặt trên cả nước sau 30-4-1975. Thực chất cũng như thực tế là Cộng Sản Bắc Việt chỉ là “**ngụy dân tộc**” để tiến hành “**chiến tranh giải phóng Miền Nam, thống nhất đất nước**” dưới chế độ cộng sản, thực hiện nghĩa vụ công cụ của cộng sản quốc tế, đứng đầu là Nga-Tàu. Thực tế là Đoàn Văn Toại đã được Việt cộng trả công bằng những năm tháng tù đầy. Phải chăng nhờ đó như giọt nước tràn ly “**đảng đã giúp ông sáng mắt sáng lòng**”?

Cũng có nhận xét cho rằng, với việc thừa nhận như vậy, Đoàn Văn Toại đã hơn hẳn rất nhiều người từng hoạt động với ông trong “**Phong trào sinh viên...**” thuộc Tổng hội sinh viên Saigon như Huỳnh Tấn Mẫm, Huỳnh Kim Báu, Nguyễn Trường Cồn, Lê Hiếu Đằng, Nguyễn Đăng Trùng, Nguyễn Đăng Liêm, Đỗ Hữu Cảnh, Trịnh Đình Ban, Đào Hiếu... Trong số này, có kẻ “**Phản tỉnh thực sự**” triệt để, tuy muộn màng, thật hiếm hoi như Lê Hiếu Đằng “**phản tỉnh**” khi đã nằm trên giường bệnh trước khi nhắm mắt lìa đời. Nhưng phần đông đều “**Phản tỉnh nửa vời**”, là chỉ phản tỉnh về nhận thức (*nhận biết quá khứ sai lầm đi theo cộng sản, nhìn ra chế độ cộng sản thực tế là tàn hại cho dân cho nước sau khi nắm quyền*), vẫn không dám “**phản tỉnh triệt để**” bằng hành động đấu tranh chống lại chế độ tàn hại này (*như dám đấu chanh chống Mỹ-Ngụy trong quá khứ*). Vì thế dù đã “**phản tỉnh nhận thức**”, phần đông vẫn “**dấu mặt**” và “**ngậm miệng ăn tiền**” để bảo vệ lợi ích gia đình và mạng sống bản thân. Quá lắm, thành phần “**phản tỉnh nửa vời**” này chỉ dám lên tiếng phê bình chỉ trích những tiêu cực của cá nhân hay các hiện tượng tiêu cực trong cơ chế chính quyền, thể hiện “**mâu thuẫn nội bộ**”, chứ không phải “**mâu thuẫn đối kháng**” như “**bọn phản động**”!

Vẫn theo nhận xét trên, nếu trong số những người “**Phản tỉnh nửa vời**” này có viết sách, viết báo theo chiều hướng trên, thì vẫn không dám công khai thú nhận sự sai lầm quá khứ, lại còn tỏ ra tự hào như tự biện minh cho việc đi theo cộng sản là một “**sai lầm chính đáng**” theo kiểu nói của Tổng Bí Thư đảng cộng sản Nam Tư Milovan Djilas sau khi phản tỉnh, rằng “**20 tuổi mà không theo**

cộng sản là không có trái tim, 40 tuổi mà không từ bỏ cộng sản là không có cái đầu". Nhưng người viết đã có bài phản biện đăng trên diễn đàn VOA, rằng ***"20 tuổi mà đi theo cộng sản là không có cái đầu, 40 tuổi mới từ bỏ cộng sản (là quá muộn vì) là không có trái tim"***

Vậy thì, so với nhiều người phản tỉnh khác, nhiều người cho rằng lời sám hối hay tự thú và phản tỉnh rất sớm của Ông Đoàn Văn Toại trước khi nhắm mắt lìa đời là can đảm, có dũng khí hơn nhiều người khác cùng cảnh ngộ. Tuy nhiên, theo người viết, nếu chỉ căn cứ vào một vài cuốn sách hay nhiều bài viết theo kiểu tự sám hối như Đoàn Văn Toại thì chưa đủ chứng tỏ là ***"Phản tỉnh thực sự và triệt để"***. Vì cần phải đối chiếu với những hành động cụ thể, kiểm chứng được trên thực tế sau đó của Đoàn Văn Toại.

Nếu căn cứ vào tiểu sử từ hai nguồn được trích dẫn trên đây, người viết cho rằng Đoàn Văn Toại chỉ là kẻ ***"ngụy phản tỉnh"*** để làm nhiệm vụ ***"nằm vùng"*** ở hải ngoại được đảng và nhà nước giao phó theo kịch bản như sau:

Việt cộng đã dùng ***"khổ nhục kế"*** đưa Đoàn Văn Toại vào tù chỉ có 28 ngày để có thành tích chống chế độ làm vở bọc sau khi ra tù đưa ra nước ngoài bằng cách nào không ai biết rõ, để làm nhiệm vụ nằm vùng trong cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản. Lúc tôi ở nhà tù Phan Đăng Lưu, sau khi được đưa ra phòng tập thể số 5 thì nghe anh em nói lại là vợ Đoàn Văn Toại có quốc tịch Pháp nên đã được bảo lãnh từ nhà tù qua Paris (*mâu thuẫn với tiểu sử trích dẫn trên*). Sau đó Đoàn Văn Toại được đưa qua Mỹ sống ở nơi có đông người Việt Tỵ Nạn cộng sản ở Bắc California. Nơi đây, để chứng tỏ mình ***"phản tỉnh thật"***, Đoàn Văn Toại đã viết sách, viết báo theo kiểu ***"Thôn Thức Cho Việt Nam"***. Nhưng cũng có ghi nhận ***"Việc ông Toại cố vũ và đề nghị Chính phủ Hoa Kỳ nói lại bang giao với Việt Nam không được hoàn toàn ưa chuộng bởi cộng đồng người Việt ở Mỹ và có tin đồn là ông ta bị bắn bởi những người chống Cộng phản đối việc này..."*** (là một trong những

nhiệm vụ?). Phải chăng sự “**ngụy phản tỉnh**” này dường như đã không qua mắt được những người Việt có kinh nghiệm chống cộng, nên đã bị một phần tử chống cộng cực đoan ám sát chết hụt? - Đây là một hành động khủng bố vi phạm luật pháp Hoa Kỳ sao không thấy tài liệu nào nói đến vụ truy tìm thủ phạm của công lực Hoa Kỳ cũng là một nghi vấn về tính xác thực. Con bài “**ngụy phản tỉnh**” đã lộ, Đoàn Văn Toại “*ngừng viết và rút lui khỏi tâm mắt công chúng ngay sau đó*”. Vì “*ông biết mình trở thành mục tiêu bởi vì những bài viết và tuyên bố công khai của mình*”. Như vậy Đoàn Văn Toại đã bị lộ, không còn tác dụng. Do đó “*Năm 2000, ông trở về Việt Nam mở trường Đại học, hoạt động trong lĩnh vực giáo dục và du lịch...*” một cách an toàn, như Wikipedia ghi nhận. Kịch bản “**ngụy phản tỉnh**” của Đoàn Văn Thoại đã kết thúc trước khi Ông già từ cuộc đời để như “**Bác Hồ**” nói già biệt với “**các đồng chí**” trước khi chết, rằng “**tôi đi gặp Karl Mark, Lenin...và cả Bác Hồ nữa**”?

Nhân cái chết của Đoàn Văn Toại, người viết xin nhắc những “**người bạn chiến đấu**” với Ông ta năm xưa trong cái gọi là “**Phong trào thanh niên, sinh viên, học sinh chống Mỹ-Ngụy**” nay còn sống có được sự can đảm và dũng cảm “**phản tỉnh triệt để**” chứ đừng “**phản tỉnh nửa vời**” hay “**ngụy phản tỉnh**”, trước khi quá muộn, để “**đoái công chuộc tội**” vì quá khứ sai lầm tin theo cộng sản gây tác hại toàn diện, nghiêm trọng và lâu dài cho đất nước và dân tộc. Giờ đây những người này chắc tuổi tác cũng đã cao, nhưng với hành động công khai phản tỉnh của họ tuy có trễ, nhưng chưa muộn, ít nhiều vẫn có tác dụng tốt, góp phần vào tiến trình dân chủ hóa, tạo tiền đề phát triển toàn diện đất nước đến giàu mạnh, văm minh tiến bộ theo kịp đà tiến hóa chung của nhân loại. Đó là một tiến trình không thể đảo ngược đã và đang diễn ra hòa bình và tịnh tiến, dù đảng CSVN có biết cũng chỉ cảnh giác các đảng viên về cái gọi là “**âm mưu diễn biến hòa bình của các thế lực thù nghịch**” để “**đảng ta và chế độ ta**” tự hủy bằng “**tự diễn biến, tự chuyển hóa**” đến nền “**dân chủ tư sản và kinh tế thị trường tự do tư bản chủ nghĩa**”, là chống lại chủ trương “**kinh tế**

thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa” của “đảng và Nhà nước ta” hiện nay. Cho dù như Tổng Bí Thứ Nguyễn Phú Trọng nói, không biết đến cuối thế kỷ này, Việt Nam đã có chủ nghĩa xã hội hay không, nhưng **“đảng và nhân dân ta”** vẫn quyết tâm “làm kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa” đến cùng (!?!); dù có là con đường đi không bao giờ đến đích.

Thiện Ý

Houston, ngày 4 tháng 12 năm 2017

** Bài viết này viết sau khi nghe tin Đoàn Văn Toại qua đời ít ngày. Nhưng tôn trọng người mới chết, nay mới phổ biến nhân bước vào Tháng Tư Đen.*